

meg og míni, týnir mína dýrastu ogn á foldum.

Lat meg siga tykkum, góðu harrar. Eg skilji tann og teir menn, ið eru drivnir út í at drepa og ræna fyri at bjarga lívinum hjá børnunum og konunum.

Eg skilji teir og meti teir at vera reinar einglar afturímóti tykkum, ið mettir og væl settir uttan at blunka við orka at siggja, at vit verða trýstir niður í skarnið, niður í vesældómin, vit sum vaktu nervurnar á flot við vadbeinið og sveittadu blóð fyri tykkum, fyri Føroyar.

Ja, teir eru reinir einglar, sigi eg, afturímóti tykkum. Ti teir drópu og rændu av kærleika til børn og konu, meðan tit drepa av berari kýnskari vinnusjúku.

Hin útlagni fílarin.

QNGLANDS POLITIKKUR AFTANÁ KRÍGGIÐ?

Hvørjir verða at ráða fyri borgum, tá ið hetta áleikandi stríðið hasar av?

- 1) Einræðismenn ella Demokratar?
- 2) Teir konservativu ella Arbeidarafløkkurin?

Soleingi kríggjð er óavgjært, og tað ikki endaligt er avgjært, hvør ið sigurharrin verður, er sjálvandi ikki at siga nakað við fullari vissu.

Tað er nevnliga ikki bara spurningurin Hitler ella demokratið, sum ið hesum ferri er at taka við.

Flestir meta Hitler fyri at hava taft kríggjð.

Tað, ið elvir monnum kanska líka nógv høvuðsbríggjan er spurningurin, hvør ið verður tann sterkari: Stalin ella Churchill-Roosevelt, tá ið Hitler er bastur.

Churchill og Roosevelt hava talað nógv í tað bord sum kann geva monnum tað treystið, at teir hava ásannað, at tann gamli privatkapitalistiski heimurin kann ikki standa upp aftur. Ein nýggj skipan má koma — tað er eisini teirra hugsan. Men hvussu langt vilja teir ganga, og hvussu langt vilja teir verá mentir at fáa sínar flokkar at fylgja sær?

Ein lítill broyting dugir einki.

Verða teir at sita við ræðinum í sínum londum, megu teir, um teir skulu halda sessirnar, siga øllum sínum gomlu politisku hugsjonum farvæl og umskipa sína flokka politikk fullkomuliga. Gera hann av sonnum til ein politikk fyri alt fólk, fyri hvønn einstakan mann í fólkunum.

Men orka teir tað?

Fær arbeidarafløkkurin meirlutan

við valini aftaná kríggjð, er spurningurin greiður. Hann vil í øllum føllum hava lætt við til at leggja í samvinnu við hinar russnesku 16 arbeidaraftáttirnar, ið tilsamans eru hitt velduga russneska samveldi. Hugsjónin hjá sovjettsamveldinum er hin sama sum hjá arbeidarafløkkunum: *landið fyri fólk og ikki — sum skipað hevur verið higartil — fólk og landið við øllum sínum ríkidømi fyri einstaklingar.*

Og sovjettsamveldið?

Vil tað verða sitandi hjá, um konservatismen t. d. skuldi skotið Churchill til viks og sett ein socialistetara istaðin. Man Stalin fara at sita kvirur, um arbeidarafløkkurin í Bretlandi biður hann um hjálp ífall hennara krøv skuldu verðið kvald og skorðað til viks av einum privatkapitalistiskum stýri í Bretlandi?

Brennandi spurningar!

— — —

Vit vóna, at arbeidarafløkkurin í Bretlandi verður hin avgerandi kraftin í bretska stýrinum aftaná kríggjð.

Tað er athugligt — og av stersta týðningi fyri alla verðina — at kenna, hvat ið leiðandi menn innanfyri bretska arbeidarafløkkinn siga.

Vit taka uppaftur í næsta blaði eitt brot úr eini grein, ið hin viðgittni bretska arbeidarafløkkarin George Ridley, parlamentslimur, (knappliga deyður) hevur skrivað um arbeidarafløkkinn framtíðarpolitikk: (Framhald).

Hvørjir ráða?

Teir, ið ganga saman fyri at fella tey postivu upptøktini á tingi, teir ráða.

Hetta er einfalt.

Hvørjir, ið ráða, fáa vit at vita við at kanna støðurnar á tingi.

Jóanes bóndi og aðrir fólkaflokksmenn eins og framburðsfelagsfólkaflokksmenn skuldu tí spart sær allan ómak og alt stríð við at funnið, hvør ið ræður í Føroyum í dag.

Kennsgeringarnir prógva, at teir ráðandi eru sambandsmenn og fólkaflokksmenn.

Hvørjir feldu uppskotið um at geva Fuglfjarðararbeidarnum rættin til at fáa lön ávart við teir best løntu í Føroyum?

Sambandsmenn og fólkaflokksmenn fylgdir av teimum tveimum fólkaflokksjollunum R & R!

Hvørjir feldu uppskotið um, at Føroya lætting skuldi veita sær fullan rætt til at læna allan tann pening, ið tørvar okkum til skipakeyp soleiðis, at fiskienn fyrst og fremst skulu kunna fáa skipini?

Fólkaflokksmenn við jollunum og sambandinum!

Hvørjir feldu uppskotið til eina nýskipan, so landið, alt fólk, at

Fimleikaframsýning

verður sunnudagin 2. apríl kl. 2 1/2 sp. í Fimleikahøllini.

Luttakarar: 1 kvinnu- og 1 mannslið.

Lærarar: Frvg. B. Arge og harrar S. Jochumsen.

Dómarar: Frú. M. Arge Beier, lærarinna. Harri S. E. Matras, lærari og P. E. Petersen, ítróttaráðgevari.

Kappað verður um 1. 2. og 3. prógv av baðum liðum og um steypid fyri mannsliðið. **Atgonga bert fyri vaksin.**

Hornblástur.

Kostnaður 2 kr.

Havnar Fimleikafelag.

Útflýggjan av kolaseðlum

Tað verður her gjørt kunnugt, at kolaseðlar fyri apríl mánað verða útflýggjaðir á sóknarstýrisskrivstovuni leygardagin 1., mánadagin 3. og týsdagin 4. apríl.

Tvøroyri, 30. mars 1944.

FROÐBIAR SÓKNARSTÝRI

skuldi koma at eiga bankarnar í Føroyum?

20-mannaveldið, sambandsmenn og fólkaflokksmenn við sínum smáu fólkaframburðsfelagsjollunum!

Hvør feldi uppskotið um ein serligan stórmannaskatt, so skattainntøkan hjá teim minnimentu skuldi kunna dýrtidarviðgerast, so tær fyrstu 6000 krónurnar ikki koma at gjalda stórt meiri skatt enn í fríðartíðum.

Sambandsmenn og fólkaflokksmenn!

Soleiðis kundu vit hildi áfram at rokna upp dømi fyri dømi, ið sýna, hvussu sambandsmenn eru gingnir saman við fólkaflokksmönnum fyri at fella javnaðarmanna radikalu uppskot.

fólkaflokkurin saman við sambandsflokkinum var ímóti hesum. Hann beinavegin feldi javnaðarmanna uppskotið um at skipa hetta við lóg.

Hetta vita vit, frú Arting. Og tí eru tygum í okkara eygum vordin ein figgindi av kvinnurættindunum, figgindi, tí tygum ikki bert tíga javnaðarmannastøðuna burtur, men tygum leypa við ósannindum á teir. Og tygum gera tað í tí blaði og undir tess veingjum, sum á tingi vóru sum vargar eftir at fella hetta okkara kvinnurnar stórsta mál á tingi.

Frú Arting, tað er sárt hjá okkum kvinnum at siggja, at tygum, ið hava fingið tann heiður at umboða kvinnufelagið í Havn, skulu heingja tygum um hálsin á mótstøðumönnum av, at vit kvinnur skulu vinna sama rætt sum menninir.

Og frú Arting! Vit hava ikki gloymt, at tygum tóku til orða fyri at verja fólkaflokksstøðuna viðvíkjandi dýrtidarviðbótini hjá kvinnunum. Hesin kapitalistaflokkur bardist jú sum óður ímóti javnaðarmannauppskotinum, at kvinnur og onnur lágtlont skuldu fáa somu dýrtidarviðbót sum tey betriløntu.

Úrslitið varð so, at javnaðarmenn fyri yvirhøvur at fáa eittoyra viðbótina samtykta, máttu ganga við til, at dýrtidarviðbótin til kvinnur skuldi verða sum av fólkaflokkinum — stýðaður av tygum — hildið fram. So státt fáa vit kvinnur dýrtidarviðbót roknaða eftir somu »pariuprinsippum« sum hava verið galdandi fyri okkum líka til »denna« dag.

Hetta gloyma vit vaktu kvinnur ikki fólkaflokkinum og sambandsmonnum. Og vit kunnu ikki gloyma tygum, at tygum enná kvinnufelagsformaður skulu hava latið hesa ógerð staðið ótalað. Ikki bara tað — tygum hava beinleiðis takkað teimum við í teirra blaði at leypa á javnaðarmenn, ið í hesum ferri sum í so mongum øðrum førum hava lagt doyðin á at

Arbeidarakvinnuformaður sum stríðshetja hjá stórkapitalinum.

Andrea Arting er tíðum at siggja í kapitalistbløðunum.

Legið, man mangur halda, ið ikki kennir frúina.

Hon er jú formaður fyri arbeidarkvinnufelagið í Havn. Og hon hevur missantín eisini, tá legir hava verið til tess, spælt rolluna sum kommunistur.

Kommunistur um hálsin á stórkapitalistum!

Kommunistur ørindasveinur fyri stórkapitalistar!

Kommunistur sum hundur eftir arbeidarafløkkens førarum! Sum varðhundur fyri kapitalistarnar!

Nei, frú Arting, so stívt kunnu tygum ikki bjóða okkum. Allraminst okkum hugsandi kvinnum. Okkum, ið vita skil.

Vit vita, at javnaðarflokkurin, ið tygum tíðliga og seint goygja eftir í »Dagblaðnum«, hevur á tingi barst fyri, at kvinnurnar skulu fáa somu lön sum menninir fyri sama arbeiði. Og vit vita, at